

Silvia Ilves: «Väga vähesed teavad, milline inimene ma tegelikult olen!»

Iga uus ajakirjanduslik lugu tšellomängija Silva Ilvesest on skandaalsem kui eelmine. Kas see teda ka häirib? «Paljudel, kes minuga ise kohtunud ei ole, aga on ajakirjandust lugenud, on moonutatud arvamus minust. Minu parimad aastad on alles ees!» tunnistab ta oma sünnipäeval.

Meil oli väga raske leida aega intervjuu jaoks, sest mainisite, et teie elu on hetkel hullumeelselt kiire. Mis teil käsil on?

Jah tõesti, nii see on. Mu kolm last lähevad taas kooli ja üks neist esimesse klassi, sellega seoses on nii palju tegemist. Ma olen jätnud paljud asjad viimasele minutile, isegi koolivormi. Täna hommikul saatsin kaks vanemat korvpalli turniirile. Lisaks emaks olemisele töötan täiskohaga [Rahvusoperis Estonia](#) orkestris tšellistina, seljataga on edukas «Vana Tallinn Gala» . Augustikuu on olnud täis soolokontserte, eraüritustel üles astumisi, kontserte vanemate poegade ja ning [teatritöö](#) kõrvale tuleb väga hoolikalt valida, millal saan kontserdipakkumisi ette võtta, millal mitte. [Teatritöö](#) on siiski esikohal. Aga mis kõige rohkem hetkel minu aega on võtnud ja ka kõige põnevam on, on saatesari minust, mis saab novembrikuus alguse. Saate eestvedaja Urmas Eero Liiva jaoks tundub mu argielu nii põnev, et ta unistab juba teisest hooajast. Eks vaatame! Saade näitab, milline on ühe naise elu nõutud muusiku ning mitme lapse emana. Kahjuks ma hetkel sellest veel rohkem rääkida ei saa.

Palju on kirjutatud ja räägitud teie tööst või eraelust, aga märksa vähem sellest, et olete ema neljale lapsele. Kuidas seda kõike jaksate ja oma aega planeerite?

Tunnistan, et emaks olemine nelja lapse kõrvalt on tõesti väga keeruline töökoormuse kõrvalt, mida olen võtnud endale hallata. Pidevalt tuleb midagi korraldada ning hoolikalt planeerida. Lubasin, et soetan endale sünnipäevaks sülearvuti, sest siiani ajan asju vaid telefonist ja kodus on mul lauaarvuti. Mul ei ole manager'i, minu visiitkaardiks on hea sõna ning tundub, et see toimib väga edukalt, sest juba aastavahetusel tuleb mul valida, kuhu esinema jõuan, kuhu mitte. Seejuures on mul elu

elu24.ee

Rahvusoper Estonia
Teater

korraldamine pidevalt väljakutseid täis. Esinemistele minekuks ning teatritööle jõudmiseks on vaja alati leida lahendus, kes on sel ajal lastega. Kuigi palju on etteheidetud seda, et mu lapsed on erinevate isadega, siis tegelikult on see mõnes mõttes lihtsam, sest jagame aega lastega nende isadega sõbralikult ja see annab võimaluse mul ka oma asju teha.

Mul on iga lapse isaga erinev kokkulepe. Kolmanda lapse isa, Soome ärimees nägi oma poega viimati 2,5 aastat tagasi ning maksab iga kuu Eesti miinimum alimendisummat. Seejuures puudub aliment neljanda lapse isaga, sest viimane eelistab olla isana olemas lapsele, väikseim laps saab minuga kõige vähem olla teiste lastega võrreldes. Kahe esimese lapse isa maksab iga kuu 350 eurot ning vajadusel mõne päeva kuus veedab lastega.

Silvia koos poegadega

Erakogu / Silvia Ilves

Ka vanavanemad ei jaksu seda nelja liikmelist musketäride kampa üle paari päeva taltsutada.

Kuigi kaks vanemat poega on väga andekad muusikas ja me juba musitseerime koos, siis ma ei ole surunud ega plaani ka suruda neid valima muusikat. Üks poistest on Eestis oma vanuste seas üks andekamaid pianiste. Nad on ka spordis väga tugevad. Muusikuks kasvamine on väga raske ja paljud jätaivadki selle tee pooleli.

Mul on vedanud, et mul on palju ilu maailmasse süvenenud sõbrannasid. Emana lihtsalt peab selle aja võtma. Vahest mõtlen, et on mul siis aega minna sinna näohoolitsusse, mille broneerimiseks võtsin vedu 1,5 aastat. Naiseks olemist tuleb nautida, kipume seda unustama. Vahel sõbrannad pahandavad isegi minuga, et miks ma ei suuda end lastest välja lülitada. Meil emadel kipub olema nii, et kui tahad olla jube hea ema, kipud kõik laste eest ära tegema.

Nii ei ole lastel endil võimalust õppida ja kogeda. Tuleb leida mõnus tasakaal emaks ja naiseks olemise vahel.

Tähistate ka täna oma sünnipäeva ja täitub 31 aastat. Palju õnne! Kuidas on plaanis sünnipäeva tähistada?

Kuigi möödunud aastal oli juubel, jäi see tähistamata, sest rahaliselt polnud see võimalik. Olen seda meelt, et kas kõik või mitte midagi. Sel aastal tähistan tõesti suurelt, kutsun Tauno Kangro ateljeesse kokku kõik oma sõbrad ja sõbrannad ja veedame mõnusalt aega.

Kuidas viimane aasta on möödunud, mis on eredalt meeles? Kõmulisi pealkirju on ju palju olnud.

29 eluaasta oli minu jaoks üks raskemaid, mäletan, kuidas minu juurde tuli peale ühte kontserdi üks mees, kes ütles mulle too hetk: «Silvia, sa oled kuninganna. Sinul on väga oluline roll meie ühiskonnas ning püüa seda läbi näha. Pea püsti, sul on kroon, mida kanda!» Sel hetkel ma ei osanud end ilmselt nii tunda, sest olin väga keerulises seisus. Aga ilmselt see mees nägi minust läbi.

Värskelt möödunud aasta on olnud vabanemise aasta, hiljuti vabanesin aasta aega piinanud südamevalust. See on olnud tõeliselt vabastav, kui oled armastanud, aga teed on laiali läinud. Elu pakub õnneks nii palju uut ja põnevat nii muusika kui ka eraelulises mõttes. Tunnen, et kuna 30 aastaring on läinud edukalt, hakkab alles nüüd tõeliselt lendama ja siit edasi saab aina paremaks minna.

Kuigi armastan vahel välja elada lapsemeelsust, ei pelga ma lastega ronida pargis turnimisvõrkudel, siis tegelikult lööb väga sageli minus välja niiõelda vana hinge loomus, ehk ka seetõttu on kõik minu sõbrannad minust vanemad.

Minu kõige lähedasem sõbranna on 52 aastane. Teine hea sõbranna saab 3 päeva peale mind 61 aastaseks, ta on naine keda tõesti imetlen. Mõlemad on tõdenud, et tunnevad minus ära oma 30ndad eluaastad, mil elutee ning elumõte oli alles kujunemas. Aga naine ongi ju nagu vein, mis läheb aastatega aina küpsemaks, paremaks ja huvitavamaks. Usun, et tõeliselt õitsele löön alles 40ndates!

Kas midagi on kahetseda ka?

Ma ei taha midagi kahetseda, sest olen seda meelt, et ka iga halb kogemus on millegi jaoks vajalik. Ega muidugi keegi meist ei taha raskusi enda ellu, samas on meil neid vaja. Hiljem vaatad

neile järele ja mõistad, et kõik pidigi nii minema. Selle aasta jooksul olen saanud palju kinnitust sellele, et teen õiget asja ja olen õigel teel. Peale kontserte tulevad inimesed minu juurde ja jagavad mulle nii kihvte emotsioone. Mul on hea meel, et minu looming läheb inimestele niivõrd korda.

Silvia Ilves

Erakogu

Minult on küsitud, kas kahetsen oma väljaütlemisi poliitmaastikul. Ma ei saa neid kahetseda, sest sel hetkel on need oma seisukoha eest seismised, mis on toonud minu ellu tegelikult väga kihvte inimesi. Näiteks tunnustatud hambaarst Neeme Mõttus ei olnud nõus minu arvamustega erialaliselt, aga samas tunnustas mind ja ütleb, et ma olen vinge naine. Olen talle tänulik, sest ta pakkus, et teeb minuga koostööd ja kingib mulle aastaks ajaks kaaped, mis aitavad mul hambad korda saada. Seega ongi iga halb asi ka millekski hea. Mind on kutsutud poliitikasse, aga ma olen loobunud, sest ma tean, et poliitik ja artist korruga olla ei saa. Ma ei taha valida ühte erakonda, sest ma ei tunne, et oleksin piisavalt küps või elukogenud selle jaoks.

Mis seal salata, meedia on maalinud teist üpriski skandaalse ja bikiinides esikaantel poseeriva naise mulje. Kas olete püüdnud seda kuidagi takistada, häirib see teid? Kuivõrd see pilt tõelise teiega kokku läheb?

Päris Silvia koristab kodu ja teeb süüa. Paljud sõbrannad küsivad, miks ma ei võta endale koduabilist, et jaksaks rohkem ise naine olla. Ma ei taha tegelikult oma armuelu asju avalikult jagada, aga mis puudutab meest, kes jäi Ameerikasse, siis ma pidin selle loo avaldama, sest ta käitus minuga valelikult. Inimsuhetes peab aus olema.

Tegelikult mind väga häirib see kuvand, mis on minust loodud. 80% minu elust on väga kodune, tegelen lastega ja harjutan pilli. Need, kel on kodus lapsed ja kes on püüdnud lapsi panna muusikaõpingutele, teavad kui raske see on. Mul on lastega väga vedanud, nad on hästi empaatilised. Nende jaoks on kõige tähtsam, et ema oleks õnnelik. Suurematele lastele selgitan, kui minust ajakirjanduses midagi ilmub ja räägin, kuidas tuleks suhelda erinevate inimestega, et nad ei teeks samu vigu mis

mina.

Kui vähegi aega on, käin poistega koos korvpalli mängimas. Tahan oma lastele olemas olla. Ema süda nutab, sest tahaksin rohkem jõuda lastega parki mängima. Kui olin suhtes teise muusikuga, kel polnud lapsi, siis tema harjutas tihti pilli, aga mina läksin lastega parki. Tundsin siis alati, et miks mina ei harjuta praegu pilli. Sellest olen õnneks üle saanud. Elu on rohkemat, kui vaid pilli mäng. Minu tugevuseks on see, et mul on mida muusikas anda. See pole lihtsalt pilli mängimine, sul peab olema mingi tunne või emotsioon edasi anda.

Teie suhetest on tõesti palju kirjutatud. Mainisite, et olete saanud vabaks südamevalust, kas nüüd on saabunud rahulikum aeg?

Jah, tunnen tõesti, et olen justkui maha rahunenud! Peale nelja last olen näinud elu ilu ja valu. Mind on nii paljud mehed armastanud, võibolla liigagi palju. Olen liiga palju kuulnud oma elus «I love you!» Mu süda on teinud tänaseks puhastuse. Mul on saabunud periood, kus ma ei jookse iga tiiva ripsutuse järgi. Olen õppinud, et armastuses ei piisa vaid tunnetest ja tundest. Armastuse ja kire tunne võib olla hävitav, kui elustiilid ei sobi kaaslasega kokku. Siis võib hakata armastus hävitama suhet.

Kas midagi on veel hingel? Kas midagi on jäetud teilt nendes paljudes intervjuudes küsimata?

Soovin südamest, et inimesed loeksid vähem meedia pealkirju ja teeksid vähem järeldusi nendest. Mulle läks väga hinge üks suur lugu, mis minust viimati tehti. Usaldasid oma loo ajakirjanikule, aga sama loo veebi pandud pealkirjad olid hoopis midagi muud. See mõjus mulle nii, et kiskusin sel ööl oma ripsmepikendused koos oma ripsmetega ära.

Ajakirjanduse provokatiivsete pealkirjadega olen tegelikult harjunud ja võtan neid huumoriga. Tean ju, et ajakirjandus töötab uudishimu ja klikkide najal. Vahel on lihtsalt kahju sellest, et rahvas, kes pealkirjast kaugemale ei loe, teevad omad järeldused. Eks see ongi artisti ülesanne valida, kellele ta midagi usaldab ja ehk olen vahel ise natukene naiivne ka olnud. Püüan õppida! Soovin, et inimestel jätkuks rohkem huumorisoont! Minule mõjub väga hästi, kui suudan elu positiivseid hetki

jäädvustada ning kõik raskused ning katsumused võtta kui elu õppetunde, mis mind tugevamaks ning paremaks inimeseks teeb!

Silvia koos poegadega.

Erakogu

Ka klassika muusikute seas vaadatakse mind alt kulmu, sest kui olen skandaalselt esikaanel ja siis mängin sellist muusikat, võib tunduda see nagu öö ja päev. Tahan muusika kaudu maailma paremaks muuta. Vahel tunnen, et Eestis on vähe võimalusi, kui kodumaal poleks lapsi, oleksin ilmselt jäänud Ameerikasse. Mulle tuldi seal väga heade tööiste pakkumistega ja sügisel ootab ees mind Dubais esinemine.